

# **ΓΝΩΜΗ της Ο.Κ.Ε.**

“ Τροποποίηση του Ν. 2239/1994  
για τα εμπορικά σήματα”  
(Σχέδιο Νόμου)

*Αθήνα, 17 Απριλίου 2006*

## Διαδικασία

**Σ**τις 17.03.2006, ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. **Γιάννης Παπαθανασίου** απέστειλε προς γνωμοδότηση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.) το Σχέδιο Νόμου «Τροποποίηση του ν. 2239/1994 για τα εμπορικά σήματα»

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από τους κ.κ. **Νίκο Σκορίνη, Γιώργο Τσατήρη, Λευτέρη Αυγητίδη, Κώστα Παπαντωνίου, Γιάννη Σωτηρίου** και **Νίκο Τσεμπερλίδη**.

Ως πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο κ. **Ν. Σκορίνης**. Την επιστημονική στήριξη στην Επιτροπή Εργασίας παρείχαν οι δικηγόροι κυρίες **Μίνα Ζούλοβιτς, Αθηνά**

**Μανίκα** και **Άννα-Αδριανή Μητροπούλου**. Από πλευράς Ο.Κ.Ε. μετείχαν οι Επιστημονικοί Συνεργάτες **Δρ. Όλγα Αγγελοπούλου** και **Δρ. Αθανάσιος Παπαϊωάννου**, ο οποίος είχε και τον επιστημονικό συντονισμό της Επιτροπής.

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε τις εργασίες της σε τρεις (3) συνεδριάσεις, ενώ η Εκτελεστική Επιτροπή διαμόρφωσε την εισήγησή της προς την Ολομέλεια στη συνεδρίαση της 11.04.2006.

Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε., στην οποία εισηγητές ήταν οι κ.κ. **Τσατήρης** και **Αυγητίδης**, αφού ολοκλήρωσε τη συζήτηση για το θέμα στη συνεδρίαση της 17ης Απριλίου 2006, διατύπωσε την **υπ' αριθ. 152** Γνώμη της Ο.Κ.Ε.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

### ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Το υπό κρίση Σχέδιο Νόμου (στο εξής Σχ/Ν) περιλαμβάνει 44 άρθρα, που κατατάσσονται σε 6 κεφάλαια.

Στο **Α΄ κεφάλαιο (άρθρα 1-10)** περιλαμβάνονται διατάξεις σχετικές με την έννοια του σήματος, την κτήση δικαιώματος αποκλειστικής χρήσης σήματος, τους λόγους απαραδέκτου και τα κωλύματα καταχώρισης σημάτων, τις προϋποθέσεις καταχώρισης ως σήματος του ονόματος ή του επωνύμου του καταθέτη, καθώς και με την υποβολή των πάσης φύσεως δηλώσεων που αφορούν στα σήματα.

Ειδικότερα, με τις ρυθμίσεις του **άρθρου 1** καθορίζεται η έννοια του σήματος και απαριθμούνται ενδεικτικά τα σημεία που μπορούν να αποτελέσουν σήμα.

Το **άρθρο 2** προβλέπει τον τρόπο κτήσης δικαιώματος για αποκλειστική χρήση σήματος.

Το **άρθρο 3** περιλαμβάνει τους αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενους λόγους απαραδέκτου των σημάτων.

Το **άρθρο 4** προβλέπει τις περιπτώσεις μη καταχώρισης σημείου ως σήματος μετά από αίτημα προσώπου το οποίο έχει έννομο συμφέρον.

Το **άρθρο 5** ορίζει τις προϋποθέσεις καταχώρισης ως σήματος του ονόματος ή του επωνύμου του καταθέτη, το οποίο έχει ήδη κατατεθεί από άλλον ως σήμα για να διακρίνει ταυτόσημα ή ομοειδή προϊόντα.

Το **άρθρο 6** ρυθμίζει θέματα που αφορούν στη δήλωση για την καταχώριση εθνικού σήματος.

Το **άρθρο 7** αφορά στη δήλωση και στα δικαιολογητικά που συνυποβάλλονται για την μετατροπή κοινοτικού σήματος σε αίτηση εθνικού σήματος.

Το **άρθρο 8** περιλαμβάνει ρυθμίσεις για την μετατροπή διεθνούς σήματος σε εθνική αίτηση.

Το **άρθρο 9** προβλέπει το δικαίωμα του καταθέτη να προβεί σε δήλωση μη διεκδίκησης δικαιωμάτων σε ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία του δηλωθέντος σήματος και σε δήλωση περιορισμού προϊόντων ή υπηρεσιών.

Το **άρθρο 10** προβλέπει το δικαίωμα του καταθέτη ή του δικαιούχου να προβεί στη διαίρεση της δήλωσης ή της καταχώρισης σήματος.

Στο **Β΄ κεφάλαιο (άρθρα 11-20)** περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων (Δ.Ε.Σ.), δικονομικές διατάξεις, ρυθμίσεις για την καταχώριση των αποφάσεων της Δ.Ε.Σ. και των αρμόδιων δικαστηρίων σε ειδικό βιβλίο, τη χρονική προτεραιότητα σήματος, καθώς και για την παραχώρηση άδειας χρήσης και τη διαγραφή σήματος. Συγκεκριμένα:

Το **άρθρο 11** ρυθμίζει τις αρμοδιότητες, την οργάνωση και τη σύνθεση της Δ.Ε.Σ. και προβλέπει την ειδική αιτιολογία και τη δημοσίευση των αποφάσεών της σε ειδικό βιβλίο.

Το **άρθρο 12** περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τις συνεδριάσεις της Δ.Ε.Σ., δικονομικές διατάξεις για την προδικασία και τη διαδικασία της ενώπιόν της συζήτησης για το παραδεκτό εθνικού σήματος, καθώς και για τη δημοσίευση περιλήψεων των αποφάσεων της στο Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.) της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Το **άρθρο 13** περιλαμβάνει δικονομικές ρυθμίσεις αναφορικά με την ασκούμενη ενώπιον της Δ.Ε.Σ. τριτανακοπή.

Το **άρθρο 14** περιλαμβάνει δικονομικές ρυθμίσεις για το περιεχόμενο των δικογράφων ενώπιον της Δ.Ε.Σ. και την προδικασία.

Το **άρθρο 15** περιλαμβάνει δικονομικές ρυθμίσεις αναφορικά με την ασκούμενη ενώπιον της Δ.Ε.Σ. ή των αρμόδιων δικαστηρίων παρέμβαση.

Το **άρθρο 16** περιλαμβάνει δικονομικές ρυθμίσεις αναφορικά με την ασκούμενη ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών προσφυγή κατά των αποφάσεων της Δ.Ε.Σ.

Το **άρθρο 17** ρυθμίζει τα θέματα της καταχώρισης των αποφάσεων της Δ.Ε.Σ. και των αρμόδιων δικαστηρίων στο ειδικό βιβλίο, το οποίο ορίζεται ως δημόσιο βιβλίο.

Το **άρθρο 18** προβλέπει τον τρόπο προσδιορισμού της χρονικής προτεραιότητας σήματος.

Το **άρθρο 19** ρυθμίζει τα ζητήματα που αφορούν στην παραχώρηση της άδειας χρήσης σήματος.

Το **άρθρο 20** ρυθμίζει τους λόγους και τη διαδικασία διαγραφής σήματος.

Στο **Γ' κεφάλαιο (άρθρα 21-24)** περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για την προστασία που παρέχει το σήμα στο δικαιούχο.

Το **άρθρο 21** εξειδικεύει τα δικαιώματα που το σήμα παρέχει στο δικαιούχο.

Το **άρθρο 22** περιέχει ρυθμίσεις σχετικές με τα ίδια προϊόντα και υπηρεσίες στα οποία επιτρέπεται να γίνεται χρήση του σήματος.

Το **άρθρο 23** προβλέπει τους περιορισμούς των δικαιωμάτων του δικαιούχου σήματος.

Το **άρθρο 24** περιλαμβάνει ρυθμίσεις σχετικές με τη διάρκεια της προστασίας που παρέχει το σήμα.

Στο **Δ' κεφάλαιο (άρθρα 25-28)** ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν στη μεταβίβαση δικαιώματος από σήμα, στην τύχη του σήματος μετά τη λύση και εκκαθάριση εταιρίας, στην αναγκαστική κατάσχεση και εκποίηση σήματος, στην τύχη του σήματος σε περίπτωση πτώχευσης του δικαιούχου και στα συλλογικά σήματα. Ειδικότερα:

Το **άρθρο 25** περιλαμβάνει ρυθμίσεις σχετικές με τη μεταβίβαση δικαιώματος από σήμα.

Το **άρθρο 26** προβλέπει τις συνέπειες της λύσης και της εκκαθάρισης της εταιρίας για το σήμα.

Το **άρθρο 27** ρυθμίζει τα θέματα που αφορούν στην αναγκαστική κατάσχεση και εκποίηση σήματος, καθώς και στην τύχη του σήματος επί πτώχευσης του δικαιούχου.

Το **άρθρο 28** περιλαμβάνει ρυθμίσεις σχετικές με τα συλλογικά σήματα.

Στο **Ε' κεφάλαιο (άρθρα 29-36)** περιέχονται ρυθμίσεις που αφορούν στη δικαστική

προστασία δικαιούχου σήματος, την αστική και ποινική ευθύνη όσων παραβιάζουν τη νομοθεσία περί σημάτων και στη δυνατότητα υποβολής αίτησης για την «επιαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση».

Το **άρθρο 29** περιλαμβάνει ρυθμίσεις σχετικές με την αγωγή για παράλειψη και αποζημίωση.

Το **άρθρο 30** ρυθμίζει ζητήματα σχετικά με τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

Το **άρθρο 31** περιλαμβάνει ποινικές διατάξεις.

Το **άρθρο 32** διακρίνει τις περιπτώσεις της αυτεπάγγελτης ή της κατ'έγκληση ασκούμενης ποινικής δίωξης για τα εγκλήματα του άρθρου 31.

Το **άρθρο 33** προβλέπει ότι το ποινικό δικαστήριο διατάσσει την καταχώριση περιλήψης των καταδικαστικών αποφάσεων για σήματα σε δύο ημερήσιες εφημερίδες.

Το **άρθρο 34** προβλέπει την εξουσία του πολιτικού ή του ποινικού δικαστηρίου να διατάξει την καταστροφή προϊόντων και την αφαίρεση κατασχεθέντων σημάτων.

Το **άρθρο 35** εισάγει τη δυνατότητα υποβολής αίτησης για επιαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση στις περιπτώσεις μη τήρησης ορισμένης, μη δικονομικής, προθεσμίας, ιδίως αυτής της ανανέωσης και της αίτησης διαγραφής, και ρυθμίζει τα σχετικά ζητήματα.

Το **άρθρο 36** ορίζει ότι για τα ζητήματα του Σχ/Ν αρμόδια είναι η Δ.Ε.Σ. και τα δικαστήρια, διακρίνει τις περιπτώσεις δικαιοδοσίας των τακτικών διοικητικών και των πολιτικών δικαστηρίων και προβλέπει τη δεσμευτικότητα των οριστικών αποφάσεων

της Δ.Ε.Σ. και των αμετάκλητων αποφάσεων των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων για τα πολιτικά δικαστήρια και κάθε άλλη αρχή.

Στο **ΣΤ' κεφάλαιο (άρθρα 37-44)** περιέχονται ειδικές, μεταβατικές και τελικές διατάξεις.

Το **άρθρο 37** ρυθμίζει τα ζητήματα που αφορούν στην αναγνώριση στην Ελλάδα της προστασίας που παρέχουν τα αλλοδαπά σήματα.

Το **άρθρο 38** προβλέπει ότι οι δημοσιεύσεις που προβλέπονται από το Σχ/Ν γίνονται σε ειδικό τεύχος της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, ήτοι στο Δ.Ε.Β.Ι.

Το **άρθρο 39** περιέχει ρυθμίσεις για τις υπέρ του Δημοσίου εισπράξεις για τα σήματα και εξουσιοδοτική διάταξη για τον καθορισμό της αποζημίωσης κατά συνεδρίαση των μελών της Δ.Ε.Σ.

Το **άρθρο 40** ρυθμίζει την ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών για τα οποία κατατίθενται τα σήματα, σε 45 κλάσεις, σύμφωνα με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών της Συμφωνίας της Νίκαιας.

Το **άρθρο 41** περιέχει εξουσιοδοτική διάταξη για τον καθορισμό του τρόπου κατάθεσης και ελέγχου των ηχητικών σημάτων.

Το **άρθρο 42** περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις.

Το **άρθρο 43** προβλέπει τις καταργούμενες διατάξεις.

Τέλος, με την ακροτελεύτια διάταξη του **άρθρου 44** ορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

### ΤΟ ΣΗΜΑ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ

Κατά το άρθρο 1 του ν. 2239/94, το σήμα είναι κάθε σημείο που μπορεί να αποτυπωθεί γραφικά και προσδιορίζει την προέλευση των προϊόντων ή υπηρεσιών από ορισμένη επιχείρηση. Το «σημείο», για το οποίο γίνεται λόγος στο ως άνω άρθρο, είναι ο υλικός φορέας του αντικείμενου του δικαιώματος, το οποίο είναι ένα άυλο αγαθό και συνίσταται ακριβώς στην ικανότητα του σημείου να προσδιορίζει την προέλευση των προϊόντων από την επιχείρηση του δικαιούχου. Με άλλα λόγια, την ικανότητά του να σημαίνει, να πληροφορεί το κοινό για το δεσμό των προϊόντων με την επιχείρηση από την οποία προέρχονται.

Συγκεκριμένα, η σημαινόμενη σχέση προϊόν-επιχείρηση, εφόσον παραμένει αμετάβλητη, δικαιολογεί και σε νομικό επίπεδο τις λειτουργίες που μπορεί να επιτελεί το σήμα, το οποίο πάντα είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με αυτή. Για αυτόν ακριβώς το λόγο ο ν. 2239/94 ορίζει τα προσόντα που πρέπει

να έχει το 'σημείο' για να γίνει ο υλικός φορέας του αντικείμενου του σχετικού δικαιώματος. Το δικαίωμα στο σήμα έχει απόλυτο χαρακτήρα, του οποίου η θετική διάσταση συνίσταται στον τρόπο χρήσης του από το δικαιούχο ενώ η αρνητική στον αποκλεισμό των τρίτων από τη χρησιμοποίηση του σήματος, την παράνομη προσβολή του κ.λπ.

Το σήμα και ειδικότερα το δικαίωμα σε αυτό υφίσταται κάποιους περιορισμούς. Χρονικά, η προστασία του σήματος είναι περιορισμένη κατά τα όρια που θέτει ο ως άνω νόμος, ενώ αντικειμενικά, αυτό εκφράζεται με τον περιορισμό ή τη σχετικοποίηση της εξουσίας του δικαιούχου να αποκλείει τρίτους από το να χρησιμοποιούν το σήμα. Τέλος, οι δυνατότητες οικονομικής αξιοποίησης του σήματος καθιστούν πρόδηλο τον περιουσιακό χαρακτήρα του, δεδομένου ότι επιτελεί πολλές λειτουργίες που κάνουν πρόσφορη την αξιοποίησή του.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

# Η ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Όπως ήδη τονίσθηκε, το σήμα αποτελεί ένα σημαντικό περιουσιακό δικαίωμα μιας επιχείρησης και γι' αυτό ο νομοθέτης, τόσο σε διεθνές όσο και σε εθνικό επίπεδο, ένωσε την ανάγκη να ρυθμίσει το πλαίσιο προστασίας του ήδη από το 19<sup>ο</sup> αιώνα.

Η πρώτη ελληνική ρύθμιση του δικαίου περί σημάτων είναι αυτή του ν. ΒΡΝΣΤ/1893 που ίσχυσε μέχρι τον α.ν. 1998/1939. Ο νόμος του 1939 τροποποιήθηκε σημαντικά με το ν. 3205/1955 που προέβλεψε τα συλλογικά σήματα και τη δυνατότητα παράλληλης κατάθεσης και άδειας χρήσης του σήματος.

Εν συνεχεία, η ΕΟΚ, στο πλαίσιο της εναρμόνισης του δικαίου των σημάτων των κρατών-μελών, υιοθέτησε την Οδηγία 89/104/ΕΟΚ. Η χώρα μας προσαρμόστηκε στην ως άνω Οδηγία με το π.δ. 317/1992, τροποποιώντας ή συμπληρώνοντας την ως τότε ισχύουσα νομοθεσία.

Κατόπιν τούτου, ψηφίστηκε ο ν. 2239/1994, ο οποίος κωδικοποίησε τις σχετικές ρυθμίσεις και εισήγαγε τη ρηξικέλευθη, για την εποχή, διάταξη της δυνατότητας μεταβίβασης του σήματος χωρίς την ταυτόχρονη υποχρεωτική μεταβίβαση και της επιχείρησης.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

### ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧ/Ν

Το σχέδιο νόμου περί σημάτων που έδωσε στη δημοσιότητα το Υπουργείο Ανάπτυξης τροποποιεί τον ισχύοντα νόμο περί σημάτων ν. 2239/1994, προκειμένου να εναρμονίσει το σύστημα καταχώρισης εθνικών σημάτων με εκείνο που ίσχυε στις έννομες τάξεις των κρατών-μελών την ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη και τις διατάξεις του Κανονισμού 40/1994 για το κοινοτικό σήμα (και της τροποποίησής του από τον Κανονισμό 1653/2003), τις διατάξεις του πρωτοκόλλου της Μαδρίτης και του Εκτελεστικού Κανονισμού αυτού για τη διεθνή καταχώριση σημάτων, τις διατάξεις της Διεθνούς Συνθήκης για το Δίκαιο των Σημάτων 1994 του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (WIPO), της αποφάσεις του ΔΕΚ και των εθνικών δικαστηρίων, καθώς και τις συναλλακτικές πρακτικές που είχαν καθιερωθεί τα τελευταία χρόνια. Στην ουσία πρόκειται για μια επικαιροποίηση του σχετικού θεσμικού πλαισίου με πρωταρχικό στόχο την κωδικοποίηση των σχετικών ρυθμίσεων και την ομογενοποίηση των διαδικασιών.

Το υπό κρίση Σχ/Ν αξιολογείται κατ' αρχήν θετικά, καθώς προβαίνει σε ένα σαφή διαχωρισμό μεταξύ των διαδικασιών που ισχύουν για το εθνικό και για το διεθνές σήμα και παράλληλα εναρμονίζεται με τον Κανονισμό για τα κοινοτικά σήματα, καθώς και με τις διεθνείς συμβάσεις για τα διεθνή σήματα.

Παράλληλα, προβαίνει σε ορισμένες θετικές δικονομικές ρυθμίσεις (για τις οποίες θα γίνει αναλυτικότερα λόγος στις κατ' άρθρον παρατηρήσεις), αξιοποιώντας τις σύγ-

χρονες τεχνολογίες και συμβάλλοντας στην απλοποίηση και επιτάχυνση ορισμένων διαδικασιών. Θα πρέπει, όμως, να επισημανθεί ότι οι διατάξεις που αφορούν στο διορισμό αντικλήτου υποχρεωτικά στην Αθήνα από όσους έχουν την έδρα τους στην επαρχία δεν εναρμονίζεται με την ανάγκη ισόρροπης ανάπτυξης όλων των περιοχών της Ελλάδος. Θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα διορισμού αντικλήτου που έχει την έδρα του στην επαρχία.

Παράλληλα, η Ο.Κ.Ε. αξιολογεί αρνητικά το άρθρο 4, με το οποίο μία κατηγορία περιπτώσεων απαραδέκτου χαρακτηρίζονται ως μη αυτεπαγγέλτως ελεγχόμενες (άρθρο 4) και εξαρτάται από τη βούληση του τυχόν θιγόμενου τρίτου το εάν θα αποτελέσουν κώλυμα για την κατοχύρωση του σήματος. Βεβαίως, η ρύθμιση αυτή είναι ανάλογη των όσων ισχύουν για το κοινοτικό σήμα, αλλά εκεί συντρέχουν άλλες προϋποθέσεις. Στην περίπτωση του εθνικού σήματος είναι εξαιρετικά δυσχερές να λάβει γνώση ο θιγόμενος (το επιχειρηματικό κόστος του να ερευνά σε μόνιμη βάση εάν έχει κατατεθεί αίτηση για σήμα που θίγει τα συμφέροντά του θα είναι μεγάλο) κάτι που τελικά δεν θα βλάψει μόνο τον ίδιο αλλά και το δημόσιο συμφέρον που συνίσταται στη μη σύγχυση των καταναλωτών. Επιπλέον, θα επιβαρύνει από πλευράς χρόνου και κόστους την όλη διαδικασία, αφού μέχρι σήμερα για ένα σήμα γινόταν μία διαδικασία όπου μπορούσαν να μετάσχουν όλοι οι τυχόν θιγόμενοι αφού τα προβλήματα εντοπίζονταν εξ αρχής από την



υπηρεσία. Τώρα, θα διεξάγονται αλληπάλ-ληλες διαδικασίες ενώπιον της Δ.Ε.Σ. κάθε φορά που κάποιος θιγόμενος διαπιστώνει τυχαία ότι ένα σήμα προσομοιάζει προς το δικό του.

Εν όψει των ανωτέρω, θα πρέπει να συγ-χωνευθεί το άρθρο 4 με τις διατάξεις του άρθρου 3, ώστε να εξετάζονται αυτεπαγγέλτως οι σχετικοί λόγοι κωλύματος. Επικουρικά,

προτείνεται η ύπαρξη ασφαλιστικών δικλεί-δων και, συγκεκριμένα, η θέσπιση διαδικα-σίας με την οποία θα λαμβάνουν γνώση οι τυ-χόν θιγόμενοι. Ενδεχομένως, θα μπορούσε να προβλεφθεί η έκδοση από τη Δ.Ε.Σ. «προ-δικαστικής» απόφασης που θα επισημαίνει τα τυχόν παρόμοια σήματα και θα καλούνται –με επιμέλεια του αιτούντος- οι δικαιούχοι τους να προβάλουν, εάν το κρίνουν σκόπιμο, αντιρρήσεις ενώπιον της Δ.Ε.Σ.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

### ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

#### Κεφάλαιο Α'

##### Άρθρο 1

##### Σημεία συστατικά του σήματος

Το συγκεκριμένο άρθρο προσδιορίζει τον ορισμό του σήματος και περιλαμβάνει ενδεικτική, και όχι περιοριστική, καταγραφή «σημείων» που μπορούν να αποτελέσουν σήμα με ρητή αναφορά στους τίτλους περιοδικών και εφημερίδων.

Η εν λόγω διάταξη παραμένει ως έχει βάσει και του προγενέστερου ν. 2239/1994. Εξάλλου, ο όρος «σημείο» χρησιμοποιούταν και στον α.ν. 1998/1938 καθώς και στην Οδηγία 89/104/ΕΟΚ, ενώ και η ενδεικτική καταγραφή των σημείων που δύνανται να θεωρηθούν σήματα είναι κατ' επιταγήν της ως άνω Οδηγίας.

##### Άρθρο 2

##### Κτήση δικαιώματος

Με τη συνοπτική διατύπωση του εν λόγω Άρθρου (που είναι η ίδια με τη σήμερα ισχύουσα) καθιερώνεται το δικαίωμα στο σήμα το οποίο είναι, βάσει του νομοθετικού καθεστώτος που το διέπει, απόλυτο δικαίωμα σε άυλο αγαθό, χρονικά κατ' αρχήν περιορισμένο, με περιουσιακό χαρακτήρα και εγχώρια, κατ' αρχήν, διάσταση που υπόκειται όσον αφορά στην κτήση του, την οικονομική του εκμετάλλευση και απώλεια στο τυπικό σύστημα (δηλαδή στην τήρηση αυστηρώς προδιαγεγραμμένων διαδικασιών ενώπιον της Δ.Ε.Σ.). Η ως άνω διάταξη είναι συνεπής προς την ευρωπαϊκή αλλά και παγκόσμια πρακτική στον τομέα των σημάτων και εναρ-

μονίζεται με τις σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις.

##### Άρθρα 3 & 4

##### Λόγοι απαραδέκτου

- Η αναγωγή ενός σημείου σε σήμα, δηλαδή σε αντικείμενο του απόλυτου δικαιώματος που περιγράφηκε ανωτέρω στις παρατηρήσεις για το Άρθρο 2, εξαρτάται από την τήρηση των τυπικών και ουσιαστικών προϋποθέσεων του νόμου. Τα εν λόγω άρθρα περιλαμβάνουν τις περιπτώσεις εκείνες που όταν συντρέχουν δεν είναι δυνατόν να καταχωρηθεί ένα σήμα (λόγοι απαραδέκτου). Κρίσιμος χρόνος για την εξέταση των στοιχείων αυτών είναι, κατ' αρχήν, η συζήτηση της δήλωσης κατάθεσης ενώπιον της Δ.Ε.Σ. (βλ. και Άρθρο 12 παρ.5).

Το Άρθρο 4 του σχεδίου νόμου εισάγει μια σημαντική διαφοροποίηση από τον προγενέστερο ν. 2239/1994, η οποία τροποποιεί ουσιαστικά τη μέχρι τώρα διαδικασία ελέγχου των αρνητικών προϋποθέσεων. Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 1, όπου αναφέρεται ότι «σημείο δεν γίνεται δεκτικό για καταχώριση», προστίθεται επί λέξει «μετά από αίτημα προσώπου το οποίο έχει έννομο συμφέρον». Η εν λόγω διατύπωση σημαίνει ότι οι ουσιαστικές αρνητικές προϋποθέσεις διαχωρίζονται πλέον σε δύο κατηγορίες: σε εκείνες του Άρθρου 3, οι οποίες ελέγχονται αυτεπαγγέλτως από τη Δ.Ε.Σ. κατά την εξέταση της παραδοχής ή όχι της δήλωσης καταχώρισης του σημείου ως σήματος, και σε εκείνες του Άρθρου 4, οι οποίες ελέγχονται

πλέον μόνον κατόπιν σχετικής αίτησης προσώπου το οποίο έχει έννομο συμφέρον.

Για το θέμα αυτό ισχύει η σχετική παρατήρηση της Γενικής Αξιολόγησης.

- Ως προς τους αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενους λόγους απαραδέκτου, τονίζεται η ανάγκη να εξετάζεται από τη Δ.Ε.Σ., με ιδιαίτερη προσοχή, ο κίνδυνος παραπλάνησης του κοινού ως προς, μεταξύ άλλων, «τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας», στις περιπτώσεις εκείνες όπου τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες σχετίζονται με τη διατροφή, την υγεία ή την ασφάλεια των καταναλωτών.

- Ειδικότερα ως προς τη νέα παράγραφο 5 του άρθρου 4 (η οποία επιτρέπει την άρση του κωλύματος καταχώρισης σήματος που ταυτίζεται με προγενέστερο σήμα μετά από έγγραφη συναίνεση του δικαιούχου προγενέστερου σήματος), επισημαίνεται η ανάγκη να αναφερθεί ρητά ότι η έγγραφη αυτή συναίνεση θα κατατίθεται στην αρμόδια υπηρεσία ή στη Δ.Ε.Σ. ή στα διοικητικά δικαστήρια, όπως και στην προηγούμενη παράγραφο 4 (που αφορά στην άρση του κωλύματος καταχώρισης σήματος που ομοιάζει με το προγενέστερο, χωρίς όμως να ταυτίζεται με αυτό).

### Άρθρο 5

Η συγκεκριμένη διάταξη ρυθμίζει το ζήτημα της καταχώρισης ως σήματος του ονόματος του καταθέτη. Στο σχέδιο νόμου προστίθεται η λέξη «ή το επώνυμο» του καταθέτη, προκειμένου να αποσαφηνίσει τυχόν αμφισβητήσεις και να προσδιορίσει με σαφήνεια το εύρος του δικαιώματος. Κατά τα λοιπά παραμένει ως έχει.

### Άρθρο 6

Το άρθρο αυτό προβλέπει τη διαδικασία κατάθεσης του σήματος. Η κατάθεση της δήλωσης σήματος είναι η εναρκτήρια πράξη της διαδικασίας που οδηγεί στην οριστική καταχώριση του σήματος και στην απονομή του σχετικού δικαιώματος, ενώ από την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης αρχίζει να μετρά, αναδρομικά, η διάρκεια προστασίας του οριστικού σήματος και προσδιορίζεται η χρονική προτεραιότητα.

Η εν λόγω ρύθμιση παραμένει ως έχει βάσει του ν. 2239/1994 με δύο τροποποιήσεις. Με την πρώτη, καταργείται, και ορθά, η υποχρέωση υποβολής 5 αντιγράφων του καταλόγου των προς διάκριση προϊόντων ή υπηρεσιών.

Πιο μεγάλης σημασίας είναι η καθιέρωση υποχρέωσης διορισμού αντικλήτου που να έχει κατοικία στην Περιφέρεια του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Η τροποποίηση αυτή είναι ιδιαίτερα επαχθής για τις επιχειρήσεις της περιφέρειας, οι οποίες θα υποχρεώνονται με τον τρόπο αυτό να αναζητήσουν συνεργάτες εντός της Αθήνας, ώστε να τους διορίσουν ως αντικλήτους με την αρμοδιότητα να παραλαμβάνουν κάθε σχετικό έγγραφο για λογαριασμό τους. Ουσιαστικά, η Διοίκηση για να απαλλαγεί από το μικρό σχετικά επιπλέον κόστος της επίδοσης στην επαρχία (σε σχέση με αυτό της επίδοσης στην Αθήνα) επιβάλλει στις επιχειρήσεις ένα κατά πολύ μεγαλύτερο κόστος (της ανάθεσης δηλαδή σε δικηγόρο Αθηνών της παρακολούθησης της υπόθεσης, πέραν του τοπικού δικηγόρου που έτσι και αλλιώς θα την παρακολουθεί). Προτείνεται να απαλειφθεί η διάταξη.

### Άρθρο 7

#### Δικαιολογητικά για τη μετατροπή κοινοτικού σήματος σε αίτηση εθνικού σήματος

Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την μετατροπή κοινοτικού σήματος σε αίτηση εθνικού σήματος. Ο νομοθέτης, συνεπής προς την προηγούμενη τροποποίηση του άρθρου 6 αναφορικά με το πρόσωπο του αντικλήτου, θεσπίζει και εδώ υποχρέωση διορισμού προσώπου που κατοικεί εντός της περιφέρειας του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Ισχύει η αντίστοιχη παρατήρηση για το άρθρο 6.

Κατά τα λοιπά, το άρθρο παραμένει ως έχει. Χρήσιμο θα ήταν να διευκρινιζόταν, κατ' ακολουθία της σχετικής διατύπωσης του Άρθρου 8 παρ. 7 (βλ. κατωτέρω), ότι η Δ.Ε.Σ. που αποφαίνεται για την παραδοχή ή όχι του εθνικού σήματος θα αποφασίζει βάσει των κανόνων που ισχύουν για τα εθνικά σήματα.

Επισημαίνεται ότι η διατύπωση της παρ. 2 δεν είναι σαφής. Αυτό που προφανώς θέλει να πει ο νομοθέτης είναι ότι σε περίπτωση που η υπηρεσία διαπιστώσει πρόβλημα ή έλλειψη κάποιου δικαιολογητικού, καλεί τον ενδιαφερόμενο να το θεραπεύσει εντός δύο μηνών.

### Άρθρο 8

#### Μετατροπή διεθνούς καταχώρησης σήματος σε εθνική αίτηση

Το συγκεκριμένο άρθρο προβλέπει τον τρόπο μετατροπής της διεθνούς καταχώρησης σήματος σε εθνική αίτηση. Το διεθνές σήμα, το οποίο εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (WIPO), καταχωρείται κατόπιν σχετικής αίτησης προς τον ως άνω Οργανι-

σμό και βάσει των διαδικασιών που προβλέπονται σε αυτόν μόνον κατόπιν σχετικής αίτησης ή καταχώρισης εθνικού σήματος από τον αιτούντα. Έτσι, το εν λόγω άρθρο καθορίζει τις διαδικασίες υποβολής αίτησης μετατροπής της διεθνούς καταχώρισης σε εθνικό σήμα, σε περίπτωση που η βασική καταχώριση ή η βασική αίτηση στην οποία έχει στηριχθεί η δήλωση διεθνούς σήματος με επέκταση υποχρεωτικώς και στην Ελλάδα, παύσει να ισχύει στη χώρα προέλευσης (εκεί δηλαδή όπου αρχικά κατατέθηκε) εντός πενταετίας από την ημερομηνία της διεθνούς καταχώρισης. Αρμόδια για την απόφαση της μετατροπής είναι η Δ.Ε.Σ. βάσει των κανόνων του παρόντος νόμου που ισχύουν και για τα εθνικά σήματα.

### Άρθρο 9

Γενικά, μετά την κατάθεση της δήλωσης δεν χωρεί τροποποίηση αυτής που να οδηγήσει σε επέκταση του αιτήματος. Η εν λόγω διάταξη προβλέπει τη δυνατότητα αλλαγής της δήλωσης, μόνον όμως για τον περιορισμό του αιτήματος αυτής. Παραμένει ως ισχύει και βάσει του παρόντος ν. 2239/1994.

### Άρθρο 10

#### Διαίρεση δήλωσης ή καταχώρισης σήματος

Το άρθρο αυτό περιλαμβάνει μια καινοτόμο ρύθμιση, η οποία εισάγεται για πρώτη φορά στην ελληνική έννομη τάξη. Συγκεκριμένως, η δήλωση ή ακόμη και η καταχώριση του σήματος μπορούν να διαιρεθούν και να αποτελέσουν αντικείμενο μιας ή περισσότερων τμηματικών δηλώσεων ή καταχωρήσεων, αρκεί τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες της δήλωσης διαίρεσης να μην αλληλοεπικαλύπτονται με εκείνα που παραμένουν σε αρχική ή τμηματική δήλωση ή καταχώριση και να μην υπάρχει σοβαρός κίνδυνος παραπλάνη-

σης. Έτσι, επί παραδείγματι, αν διαπιστωθεί ότι από τις απαιτούμενες κλάσεις του ενδιαφερόμενου κάποια κλάση έχει πρόβλημα με κάποιο προγενέστερο σήμα, τότε επιτρέπεται, για πρώτη φορά, στον καταθέτη να διαιρέσει τη δήλωσή του, ώστε να προχωρήσει με την καταχώρηση όσων κλάσεων δεν αντιμετωπίζουν πρόβλημα και να ζητήσει ξεχωριστή εξέταση της κλάσης που εμφανίζει κάποιο κώλυμα.

Η διάταξη αυτή κρίνεται καταρχήν θετικά, διότι εξοικονομεί χρόνο στις επιχειρήσεις για την καταχώρηση των κλάσεων που δεν αμφισβητούνται και συμβάλλει στο να επικεντρωθεί το έργο της Δ.Ε.Σ. μόνο σε εκείνες τις περιπτώσεις που πράγματι παρουσιάζουν κάποια δυσχέρεια.

## Κεφάλαιο Β'

### Άρθρο 11

#### Διοικητική Επιτροπή Σημάτων

Η παρούσα διάταξη καθορίζει τα σχετικά με τη σύσταση και λειτουργία της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων (Δ.Ε.Σ.). Σε γενικές γραμμές το άρθρο παραμένει ως έχει στον ισχύοντα ν. 2239/1994, περιλαμβάνει όμως ορισμένες επί μέρους τροποποιήσεις. Ειδικότερα:

α) Η Δ.Ε.Σ., η οποία και βάσει του εν ενεργεία ν. 2239/1994 επιλαμβάνεται και κάθε αμφισβήτησης που προκύπτει μεταξύ της αρμόδιας υπηρεσίας και των καταθετών, όπως επί παραδείγματι σε περίπτωση αλλαγής νομικής μορφής ή επωνυμίας του δικαιούχου, διαγραφής σήματος για τυπικούς λόγους, τυπικών ελλείψεων και σφαλμάτων κ.λπ., θα έχει πλέον αρμοδιότητα και για τις διορθώσεις που ζητά το Διεθνές Γραφείο καταχώρησης

σημάτων δυνάμει του Εκτελεστικού Κανονισμού του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης. Κατά ρητή διατύπωση του σχεδίου νόμου, η Δ.Ε.Σ. θα αναλαμβάνει τις ως άνω υποθέσεις μόνον κατόπιν αιτήσεως της σχετικής υπηρεσίας.

β) Τα τμήματα της Δ.Ε.Σ. αυξάνονται από 10 σε 14, για την καλύτερη κατανομή του φόρτου εργασίας.

γ) Η παράγραφος 8 εισάγει μια νέα, σημαντική, δικονομική ρύθμιση, κατά την οποία προβλέπεται ότι οι όλες οι αποφάσεις της Δ.Ε.Σ. θα πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες (σε αντίθεση με τον ισχύοντα ν. 2239/1994 Άρθρο 9 παρ. 6, που προέβλεπε ότι μόνον οι απορριπτικές αποφάσεις πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες), ενώ μετά την έκδοσή τους θα δημοσιεύονται σε ειδικό βιβλίο. Η συμπλήρωση αυτή του νόμου κρίνεται ως θετική, η δε υποχρέωση δημοσίευσης ολόκληρου του κειμένου όλων των αποφάσεων είναι πολύ χρήσιμη διότι θα οδηγήσει, εκτός των άλλων, στη βελτίωση της ποιότητας των εκδιδόμενων αποφάσεων και θα επιτρέψει σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται να έχει πρόσβαση σε αυτές.

Θα πρέπει, όμως, να αναγραφεί ρητά στη διάταξη (όπως άλλωστε αναγραφόταν και στην ισχύουσα) ότι η άποψη και το σκεπτικό της τυχόν μειοψηφίας καταγράφεται στην απόφαση.

δ) Τέλος, δημιουργούνται νέα τμήματα της Δ.Ε.Σ. αποκλειστικά αρμόδια για τις δηλώσεις καταχώρισης διεθνών σημάτων. Η εξειδίκευση αυτή αναμένεται να έχει θετικές επιπτώσεις.

### **Άρθρο 12** **Διαδικασία**

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται η διαδικασία της λήψης των αποφάσεων της Δ.Ε.Σ. Το σχέδιο νόμου περιλαμβάνει ορισμένες διαδικαστικές-δικονομικές τροποποιήσεις του ισχύοντος ν. 2239/1994, μερικές εκ των οποίων αποτελούν απλώς εκσυγχρονισμό του νομικού πλαισίου, ενώ άλλες διαφοροποιούν αρκετά τις διαδικασίες. Συγκεκριμένα:

- α) Τροποποιήσεις για τον εκσυγχρονισμό του νόμου αποτελούν η αλλαγή της παραγράφου 3 από 5 «πλήρεις» ημέρες, σε 5 «εργάσιμες» ημέρες, καθώς και η αντικατάσταση των διατάξεων του π.δ. 341/1978, από τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Επιπλέον, προβλέπεται ρητώς ότι η κλήτευση του διεθνούς καταθέτη αρκεί να γίνει με κάθε πρόσφορο μέσο, συμπεριλαμβανομένων της τηλεομοιοτυπίας και του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.
- β) Δεν περιλαμβάνεται στη διάταξη η παράγραφος 6 του άρθρου 9 του ισχύοντος ν. 2239/1994, όπου καθορίζεται μεταξύ άλλων ότι οι αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφία και ότι καταχωρείται η άποψη της μειοψηφίας. Όπως εξηγήθηκε και στο πλαίσιο των παρατηρήσεων επί του άρθρου 11, θα πρέπει να παραμείνουν οι προβλέψεις αυτές.
- γ) Η απουσία των διαδίκων από τη συζήτηση δεν τεκμαίρεται ως ομολογία, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο, διευκρίνιση που προστέθηκε στο σχέδιο νόμου.

- δ) Υιοθετούνται μια σειρά από ειδικότερες ρυθμίσεις που αφορούν συγκεκριμένως στα διεθνή σήματα. Οι απορριπτικές αποφάσεις θα κοινοποιούνται στους διαδίκους τους ή στους αντικλήτους τους, οι οποίοι πρέπει υποχρεωτικώς να είναι κάτοικοι της περιφέρειας του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Σε περίπτωση δε που κάποιος παραλείψει να ορίσει αντίκλητο (για το διεθνές σήμα), τούτο δημιουργεί τεκμήριο επίδοσης εντός 30 ημερών από την επόμενη της δημοσίευσης της απόφασης.

### **Άρθρο 13** **Τριτανακοπή**

Η τριτανακοπή είναι ένα από τα σημαντικότερα δικονομικά μέσα για την προστασία του τρίτου, ο οποίος έχει έννομο συμφέρον σε περίπτωση που αμφισβητεί την καταχώρηση σήματος από τη Δ.Ε.Σ. σε άλλο δικαιούχο. Ασκείται μόνον κατά απόφασης της Δ.Ε.Σ. που δέχεται μερικώς ή ολικώς τη δήλωση του σήματος. Δεν είναι τρίτος και συνεπώς δεν δικαιούται να ασκήσει τριτανακοπή όποιος άσκησε παρέμβαση.

Το συγκεκριμένο άρθρο του σχεδίου νόμου περιέχει μια σειρά από κρίσιμες αλλαγές από την ισχύουσα, δυνάμει του ν. 2239/1994, διαδικασία, καθώς και ορισμένες καινούριες ρυθμίσεις αναφορικά με το διεθνές σήμα. Πιο αναλυτικά:

- α) Εισάγεται ειδική καινοτόμα ρύθμιση που προβλέπει το δικαίωμα άσκησης τριτανακοπής (μόνον για τις περιπτώσεις απαραδέκτου του Άρθρου 3) και από τις Ενώσεις Καταναλωτών του ν. 2251/1994 (για την προστασία του καταναλωτή).

- β) Τροποποιεί σημαντικά και προς το ταχύτερο (και πιο απλοποιημένο) τις προθεσμίες άσκησης της τριτανακοπής, ήτοι εντός 3 μηνών που αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου μήνα της πραγματικής κυκλοφορίας του τεύχους Δ.Ε.Β.Ι., όπου δημοσιεύεται η προσβαλλόμενη απόφαση.
- γ) Σε περιπτώσεις τριτανακοπής, καθιερώνεται η υποχρέωση κλήτευσης του καθ' ου από τον τριτανακόπτοντα και συγκεκριμένα με επίδοση στον αντίκλητο του καθ' ου δεκαπέντε ημέρες πριν την ορισθείσα δικάσιμο της τριτανακοπής. Η πρόβλεψη αυτή είναι θετική διότι μεταθέτει σε εκείνον που έχει προσωπικό συμφέρον την υποχρέωση και τις δαπάνες κλήσης του αντιδίκου του (σε αντιδιαστολή προς την κλήτευση για τη συζήτηση του παραδεκτού του εθνικού σήματος που γίνεται με επιμέλεια της υπηρεσίας, άρθρο 12 παρ. 3 Σχ/Ν.)
- δ) Συμπληρώνεται και τροποποιείται το δικαίωμα άσκησης πρόσθετων λόγων (που περιλαμβάνεται στον ισχύοντα ν. 2239/1994 στο άρθρο 11 παρ. 6). Αλλάζει η προθεσμία από 15 ημέρες πριν από την δικάσιμο, σε 10 ημέρες, ενώ και η επίδοση θα μπορεί να πραγματοποιείται μέχρι και 3 ημέρες πριν, αντί για 5.
- Η σύντμηση της προθεσμίας επίδοσης από 5 σε 3 θα επιτρέψει αιφνιδιασμούς και προτείνεται να παραμείνει η ισχύουσα προθεσμία των 5 ημερών.
- ε) Στην παρ. 6 καλό θα ήταν να συνδεθεί η προθεσμία με την πρώτη συζήτηση (όταν αυτή πράγματι γίνει) και όχι με την «ορισθείσα ημερομηνία πρώτης συζήτησης» ώστε να καλυφθούν και οι περιπτώσεις αναβολών.

στ) Οι παράγραφοι 7-9 του άρθρου προβλέπουν τις ειδικότερες διαδικασίες αναφορικά με το διεθνές σήμα, τις υποχρεώσεις της Υπηρεσίας για κοινοποίηση στο Διεθνές Γραφείο, τις έννομες συνέπειες της τριτανακοπής καθώς τα διαδικαστικά ζητήματα ως προς την άσκηση του δικαιώματος. Σε περίπτωση που δεν έχει οριστεί πληρεξούσιος δικηγόρος ή αντίκλητος (οπότε και η επίδοση τόσο της τριτανακοπής όσο και των πρόσθετων λόγων θα γίνει υποχρεωτικώς με δικαστικό επιμελητή και μάλιστα χωρίς υποχρέωση μετάφρασης), η κοινοποίηση θα γίνει μέσω τηλεομοιοτυπίας ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αφού πρώτα τα έγγραφα έχουν μεταφραστεί νομίμως στα αγγλικά ή τα γαλλικά.

#### **Άρθρο 14**

Το εν λόγω άρθρο καθορίζει επιμέρους θέματα για τη διαδικασία ενώπιον της Δ.Ε.Σ. Στο σύνολό του μεταφέρεται ακριβώς ως έχει και στο ισχύον δίκαιο. Από παραδρομή γίνεται αναφορά στο άρθρο 9 του ισχύοντος ν. 2239/1994 αντί για το ορθό άρθρο 12 του Σχ/Ν και πρέπει να διορθωθεί.

#### **Άρθρο 15 Παρέμβαση**

Η διάταξη αυτή επιλαμβάνεται των ζητημάτων της άσκησης παρέμβασης, τόσο για το εθνικό όσο και για το διεθνές σήμα.

Ως προς το εθνικό σήμα, κατ' αρχήν, προστίθεται η δυνατότητα άσκησης παρέμβασης και από τις Ενώσεις Καταναλωτών του ν. 2251/1994 (για την προστασία του καταναλωτή). Η προσθήκη κρίνεται θετικά.

Επίσης, τροποποιείται η προθεσμία κοινοποίησης από 3 πλήρεις ημέρες, σε 5 ημέ-

ρες πριν την ορισθείσα ημερομηνία πρώτης συζήτησης ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων.

Τέλος, καθιερώνεται η δυνατότητα άσκησης πρόσθετων λόγων παρέμβασης, οι οποίοι πρέπει να υποβάλλονται και να κοινοποιούνται με δικαστικό επιμελητή το αργότερο 3 ημέρες πριν την ορισθείσα ημερομηνία πρώτης συζήτησης.

Ως προς το διεθνές σήμα, η παρέμβαση κατατίθεται τριάντα ημέρες πριν την ορισθείσα ημερομηνία πρώτης συζήτησης, ενώ οι πρόσθετοι λόγοι στην παρέμβαση υποβάλλονται είκοσι ημέρες πριν, η δε Υπηρεσία υποχρεούται να προβεί σε σχετικές κοινοποιήσεις στο Διεθνές Γραφείο. Περαιτέρω, τα δικόγραφα κοινοποιούνται οκτώ ημέρες πριν την ορισθείσα ημερομηνία πρώτης συζήτησης με κάθε πρόσφορο μέσο συμπεριλαμβανομένων της τηλεομοιοτυπίας και του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με επιμέλεια του παρεμβαίνοντος στο διεθνή κατάθετη ή στον αντιπρόσωπό του, μεταφρασμένα νόμιμα στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα. Εάν έχει διορισθεί πληρεξούσιος δικηγόρος ή αντίκλητος η κοινοποίηση του δικογράφου γίνεται υποχρεωτικά μόνο σε αυτόν με δικαστικό επιμελητή, χωρίς μετάφραση.

### **Άρθρο 16** **Προσφυγή**

Το εν λόγω άρθρο πραγματεύεται το θέμα της προσφυγής κατά των αποφάσεων της Δ.Ε.Σ. Η προσφυγή, γενικά, σε αντίθεση με την τριτανακοπή, είναι δυνατή τόσο κατά αποφάσεων που δέχονται όσο και κατά αποφάσεων που απορρίπτουν το σήμα.

Μεταξύ άλλων, εισάγεται νέα προθεσμία για αλλοδαπούς καταθέτες, ήτοι παράταση

κατά 30 ημέρες της 60ήμερης προθεσμίας άσκησης της προσφυγής, προς εναρμόνιση με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας.

Η παράγραφος 3 υιοθετεί μια σειρά από νέες ρυθμίσεις που έχουν ουσιαστική επίδραση στη διαδικασία και στην άσκηση της προσφυγής. Ειδικότερα:

α) Συνεπής προς τη ρύθμιση του ισχύοντος ν. 2239/1994 (άρθρο 13), ο νομοθέτης υποχρεώνει πάλι τον προσφεύγοντα και μάλιστα για πρώτη φορά επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης, να καλέσει στη συζήτηση ορισμένα ρητώς αναφερόμενα πρόσωπα. Η διάταξη αυτή εναρμονίζεται με την κανονιστική απαίτηση του άρθρου 20 παρ. 1 του Σ, όπου προβλέπεται ρητώς ότι καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σε αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή τα συμφέροντά του και φαίνεται ότι τελεί προς όφελος των προσώπων που έχουν έννομο συμφέρον πάνω στο σήμα.

β) Πέρα από την ως άνω καινοτομία (της ποινής απαραδέκτου), ο νομοθέτης διευρύνει σημαντικά και τα πρόσωπα εκείνα τα οποία οφείλει ο προσφεύγων να καλέσει για άσκηση παρέμβασης, αφού εκτός από εκείνους που έχουν καταστεί διάδικοι ενώπιον της Δ.Ε.Σ., πρέπει να κληθούν και οι δικαιούχοι των προγενέστερων σημάτων, τα οποία αποτέλεσαν κώλυμα αποδοχής του επιδίκου σήματος από τη Δ.Ε.Σ.

γ) Οι νομίμως κλητευθέντες κατά τα ανωτέρω για άσκηση παρέμβασης στερούνται του δικαιώματος τριτανακοπής.



Επισημαίνεται ότι η παράγραφος 3 έχει ασαφή διατύπωση («Κατά τη συζήτηση ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων...»), ενώ παράλληλα δεν διασφαλίζει τη δυνατότητα έγκαιρης άσκησης παρέμβασης στη διοικητική δίκη εκ μέρους των κλητευομένων άλλων διαδίκων της συζήτησης ενώπιον της Δ.Ε.Σ.: εάν η κλήση κοινοποιηθεί 30 ημέρες πριν τη συζήτηση, δεν θα είναι δυνατή σε αυτούς η τήρηση της άλλης προθεσμίας, δηλαδή των 30 ημερών για την άσκηση της παρέμβασης. Θα πρέπει να προβλεφθεί ότι η κοινοποίηση γίνεται τουλάχιστον 60 ημέρες πριν τη δικάσιμο.

Επιπλέον, η 48ωρη προθεσμία κλήτευσης του αντιδίκου επί ενόρκων βεβαιώσεων, την οποία προβλέπει η παράγραφος 6, θα πρέπει να αυξηθεί σημαντικά για τους διεθνείς καταθέτες ή τους αντιπροσώπους τους.

### **Άρθρο 17 Καταχώριση**

Το άρθρο αυτό προβλέπει τον τρόπο καταχώρισης και παραμένει ως έχει.

### **Άρθρο 18 Χρονική προτεραιότητα σήματος**

Καθιερώνει –όπως άλλωστε και στο ισχύον δίκαιο– την αρχή της χρονικής προτεραιότητας ως προς την ισχύ του σήματος και την οριοθετεί από την ημέρα υποβολής της δήλωσης. Η ρύθμιση αυτή αποτελεί μια εκ των βασικότερων αρχών του δικαίου των σημάτων και συνίσταται, βάσει της βιβλιογραφίας, στο ότι «η συστατική ενέργεια της καταχώρισης, η οποία δημιουργεί το απόλυτο δικαίωμα στο σήμα, ανατρέχει στο χρόνο υποβολής της δήλωσης και από το χρόνο αυτό θα πρέπει να υπάρχει το σήμα και να απολαμβάνει της αστικής και ποινικής προστασίας».

### **Άρθρο 19**

#### **Παραχώρηση άδειας χρήσης**

Το συγκεκριμένο άρθρο ρυθμίζει τα σχετικά με την παραχώρηση άδειας χρήσης. Καταργείται η ισχύουσα διάταξη της παράλληλης κατάθεσης (άρθρο 16 παρ. 1), η οποία παρείχε στον αδειούχο, κατόπιν έγγραφης συμφωνίας με το δικαιούχο και υποβολής δήλωσης προς τη Δ.Ε.Σ., ένα περιορισμένο απόλυτο αποκλειστικό δικαίωμα στο ξένο σήμα. Η διαφορά της με την απλή παραχώρηση χρήσης είναι ότι, ενώ η πρώτη είναι αποκλειστικό δικαίωμα που συνάδει με την επικαρπία δικαιώματος του ΑΚ και άρα όλες οι σχετικές αγωγές ασκούνται σαν να ήταν ο ίδιος ο δικαιούχος, η δεύτερη αποτελεί απλό ενοχικό δικαίωμα του αδειούχου και άρα οι σχετικές αγωγές έναντι τρίτων ασκούνται μόνον μετά από έγγραφη συναίνεση του δικαιούχου.

Το νέο άρθρο, εκτός του ότι καταργεί την παράλληλη κατάθεση, διαφοροποιείται σημαντικά από τη διαδικασία παραχώρησης της άδειας που ισχύει βάσει του παρόντος ν. 2239/1994. Αναλυτικότερα:

α) Η παραχώρηση της άδειας μπορεί να γίνει πλέον και με απλή (και όχι απαραίτητα έγγραφη) συμφωνία των μερών, χωρίς να είναι αναγκαίο να υπάρξει σχετική δήλωση και κατάθεση προς τη Δ.Ε.Σ., υπό τον αυτονόητο όρο ότι η χρήση του σήματος δεν θα δημιουργεί παραπλάνηση. Με τον τρόπο αυτό η πολύ συνηθισμένη πρακτική της παραχώρησης άδειας χρήσης απλοποιείται και μετατρέπεται σε απλή ιδιωτική συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών, η οποία μάλιστα μπορεί να είναι και προφορική ή να συνάγεται από τις περιστάσεις.

Επειδή, όμως, μια τέτοια συμφωνία μπορεί να έχει επιπτώσεις σε τρίτους, θα πρέπει να είναι γραπτή και να κοινοποιείται στην Δ.Ε.Σ. όπου θα καταχωρείται σε ειδικό βιβλίο.

β) Σε περίπτωση που τα μέρη επιθυμούν την καταχώρηση της άδειας χρήσης στο ειδικό βιβλίο σημάτων, οφείλουν να υποβάλουν όλοι μαζί αίτηση προς τούτο, ενώ αρμόδια για να λάβει τη σχετική απόφαση θα είναι η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων, η οποία, παρ' όλο που το Σχ/Ν δεν το αναφέρει ρητώς, θα ελέγξει αυτεπαγγέλτως τον κίνδυνο παραπλάνησης. Σε περίπτωση καταχώρησης της άδειας χρήσης, ο αδειούχος αποκτά τη δυνατότητα, μετά από έγγραφη συναίνεση του δικαιούχου, να ασκήσει αυτοτελώς τις αγωγές παράλειψης και αποζημίωσης προς τρίτους. Ο νομοθέτης φαίνεται να παρέχει αποκλειστικώς το δικαίωμα αυτό σε αδειούχο του οποίου η παραχώρηση έχει καταχωρηθεί στα ειδικά βιβλία (και όχι σε εκείνον που το απέκτησε με απλή συμφωνία), διότι επιθυμεί να προστατεύσει τους καλόπιστους τρίτους, οι οποίοι σε διαφορετική περίπτωση δεν θα μπορούσαν να έχουν ενημερωθεί για την παραχώρηση της άδειας.

### **Άρθρο 20** **Διαγραφή**

Η ρύθμιση αυτή αφορά στο ζήτημα της διαγραφής του σήματος. Σε γενικές γραμμές η διαδικασία παραμένει ως έχει με δύο σημαντικές διαφοροποιήσεις στο πνεύμα των δύο κομβικών αλλαγών που εισάγει το Σ/Ν (διαχωρισμός απαραδέκτων, διεθνές σήμα), καθώς και μερικές ειδικότερες επιμέρους. Ειδικότερα:

- α) Αναφορικά με το διαχωρισμό των απαραδέκτων κατάθεσης του σήματος των άρθρων 3 και 4, κατά την οποία οι προϋποθέσεις του άρθρου 3 ελέγχονται αυτεπαγγέλτως από τη Δ.Ε.Σ., ενώ εκείνες του άρθρου 4 μόνον κατόπιν αιτήσεως, η παρούσα διάταξη (παρ. 7) ορίζει ότι για τα μεν πρώτα (άρθρο 3) η αίτηση διαγραφής ασκείται καθ' όλη τη διάρκεια προστασίας του σήματος, ενώ για τα δεύτερα (άρθρο 4) η αίτηση διαγραφής υποβάλλεται εντός προθεσμίας πέντε ετών από την καταχώρηση του σήματος, εκτός αν το σήμα έχει κατατεθεί κακόπιστα.
- β) Αναφορικά με το διεθνές σήμα, εισάγεται ειδική διαδικασία διαγραφής που καθορίζεται στις παραγράφους 12-14, ενώ υπάρχει νέα ρύθμιση (παρ. 5) και για το κοινοτικό σήμα που εναρμονίζει το νομικό πλαίσιο με τα άρθρα 34 και 35 του Κανονισμού 40/1994/ΕΚ σε συνδυασμό με την Οδηγία 89/104/ΕΟΚ.
- γ) Υιοθετείται (παρ. 6 εδ.γ) ρητώς το δικαίωμα αυτεπάγγελτης διαγραφής του σήματος από τη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων σε περίπτωση που το σήμα έχει καταχωρηθεί κατά παράβαση του Άρθρου 3 (λόγοι απαραδέκτου αυτεπάγγελτα κρινόμενοι).
- δ) Εισάγεται καινούρια δικονομική ρύθμιση όπου προβλέπεται ότι στην περίπτωση διαγραφής λόγω μη χρήσης, η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων ή τα αρμόδια δικαστήρια μπορούν να αντιστρέψουν το βάρος απόδειξης.
- ε) Ως προς τα αποτελέσματα της διαγραφής διατηρείται το ισχύον καθεστώς, δηλαδή τούτα επέρχονται όταν καταστεί η απόφαση διαγραφής αμετάκλητη. Η ανα-

διατύπωση σε σχέση με την ισχύουσα διάταξη είναι πιο σαφής.

στ) Τέλος, υιοθετείται ρητώς και μια επιπρόσθετη διαδικαστική προϋπόθεση, αυτή της σύνταξης πράξης κατάθεσης αίτησης διαγραφής από την υπηρεσία με την κατάθεση αίτησης διαγραφής και τυχόν πρόσθετων λόγων. Στο άρθρο δεν αναφέρεται ρητώς η δυνατότητα και ο τρόπος άσκησης πρόσθετων λόγων, πράγμα που θα ήταν χρήσιμο να διευκρινιστεί.

## Κεφάλαιο Γ'

### Άρθρο 21

#### Δικαιώματα που παρέχει το σήμα

Η ρύθμιση του άρθρου 21 είναι ιδιαίτερα σημαντική από πλευράς ουσιαστικού δικαιού, διότι καθορίζει τα δικαιώματα που προσπορίζει ο δικαιούχος από την καταχώρηση του σήματος. Συνεπώς ο νομοθέτης προς το ισχύον δίκαιο των σημάτων ορίζει ότι το δικαίωμα επί του σήματος που καταχωρήθηκε είναι απόλυτο, ενώ ο δικαιούχος αποκτά εξουσίες επ' αυτού, οι οποίες διαχωρίζονται σε θετικές και αρνητικές.

Το Σχ/Ν, σε αντίθεση με τον ισχύοντα ν. 2239/1994, επιλέγει να ξεκινήσει με την καταγραφή των αρνητικών εξουσιών, δίνοντας έμφαση σε αυτές (παρ. 1). Η επιλογή του αυτή πιθανότατα συνάδει με το γεγονός ότι τα απαράδεκτα του άρθρου 4 ελέγχονται πλέον μόνον κατόπιν αιτήσεως τρίτου και όχι αυτεπαγγέλτως και άρα με τον τρόπο αυτό επιχειρεί να υπογραμμίσει τη σημασία του δικαιώματος του δικαιούχου να απαγορεύει τη χρήση σημείων που αποτελούν παραποίηση ή απομίμηση του σήματός του κατά το άρθρο 4 παρ. 1 (α) και (β). Εξάλλου, προσθέτει ένα νέο στοιχείο που αναφέρει ότι το

δικαίωμα απαγόρευσης το έχει ο δικαιούχος (προφανώς προγενέστερου σήματος) και για σήματα που έχουν μεν καταχωρηθεί, αλλά κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 4, νομιμοποιώντας τον άρα και ευθέως να ασκήσει τα ένδικα μέσα που του παρέχει ο νόμος για τον έλεγχο των απαραδέκτων του άρθρου 4.

Επιπλέον, ο νομοθέτης καθιερώνει (παράγραφος 2) και μια νέα ρύθμιση που στην ουσία αποτελεί συμπλήρωση της παραγράφου 1(γ) του άρθρου 4 και του άρθρου 29 παρ. 1 για τα σήματα φήμης και αφορά στην αρνητική εξουσία του δικαιούχου προγενέστερου σήματος που έχει αποκτήσει φήμη να απαγορεύσει, κάτω από ρητά αναφερόμενες στο νόμο προϋποθέσεις, τη χρήση μεταγενέστερου σημείου που ταυτίζεται ή ομοιάζει με το σήμα φήμης του, ακόμη και αν προορίζεται να διακρίνει προϊόντα ή υπηρεσίες άλλης κλάσης. Η διάταξη αυτή νομιμοποιεί και ρητώς το δικαιούχο σήματος φήμης να ασκήσει τα δικαιώματά του που απορρέουν και από το ως άνω απαράδεκτο του Άρθρου 4, το οποίο δεν ελέγχεται πλέον αυτεπαγγέλτως από τη Δ.Ε.Σ.

Τέλος, το Σχ/Ν καταγράφει και μάλιστα ενδεικτικώς (με τη χρήση της λέξης «ιδίως») τις θετικές εξουσίες του δικαιούχου, οι οποίες παραμένουν ως έχουν στην ισχύουσα νομοθεσία.

### Άρθρο 22

#### Ίδια και αλλότρια προϊόντα

Το εν λόγω άρθρο θέτει την αρχή ότι τα δικαιώματα στο σήμα, που αποκτώνται με την καταχώρησή του βάσει του άρθρου 21, έχουν πεδίο εφαρμογής αποκλειστικά και μόνον στα προϊόντα ή/και στις υπηρεσίες

του δικαιούχου και παραμένει ως έχει και στο ισχύον δίκαιο.

### **Άρθρο 23**

#### **Περιορισμός προστασίας**

Η διάταξη αυτή ορίζει τους νόμιμους όρους περιορισμού του απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος του δικαιούχου με σκοπό την προστασία του κοινωνικού συνόλου και παραμένει ως έχει και στον ισχύοντα ν. 2239/1994.

### **Άρθρο 24**

#### **Διάρκεια της προστασίας**

Το συγκεκριμένο άρθρο καθορίζει τη διάρκεια της προστασίας του σήματος, η οποία κατ' αρχήν, δυνάμει του ισχύοντος εθνικού, αλλά και του κοινοτικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων, είναι 10ετής με δικαίωμα ανανέωσης, γεγονός που διατηρείται φυσικά και από το Σχ/Ν.

Με τη διάταξη προστίθενται ειδικές ρυθμίσεις που διέπουν το κοινοτικό και το διεθνές σήμα και διευθετούνται τα σχετικά με τη χρονική προτεραιότητα και τις σχέσεις των σημάτων αυτών με προγενέστερα εθνικά σήματα. Η διάταξη αυτή είναι ιδιαιτέρως θετική, διότι αποσαφηνίζει το κρίσιμο ζήτημα της χρονικής προτεραιότητας και θέτει τους κανόνες για την αναδρομική ισχύ των δικαιωμάτων επί του σήματος και τον τρόπο υπολογισμού αυτής.

## **Κεφάλαιο Δ'**

### **Άρθρο 25**

#### **Μεταβίβαση**

Η ρύθμιση του άρθρου 25 παραμένει συνεπής στην αρχή που έχει υιοθετήσει και ο ισχύων ν. 2239/1994 (σε αντίθεση με το παλαιότερο θεσμικό πλαίσιο) και που συνάδει

πλήρως με την κοινοτική και διεθνή πρακτική, ήτοι στην αρχή της ελεύθερης μεταβίβασης του σήματος που προβλέπει ότι το σήμα είναι περιουσιακό στοιχείο ανεξάρτητο από την επιχείρηση.

Το εν λόγω άρθρο εισάγει μια σημαντική μεταρρύθμιση στο ισχύον δίκαιο. Συγκεκριμένα, υιοθετεί στην παράγραφο 2 τη δυνατότητα μερικής μεταβίβασης του σήματος για μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών που έχουν δηλωθεί. Η ρύθμιση αυτού του ζητήματος είναι θετική, καθώς νομιμοποιεί και ρητώς την ούτως ή άλλως εφαρμοζόμενη πρακτική, η οποία απορρέει μόνο με αναλογική εφαρμογή διατάξεων της ισχύουσας νομοθεσίας, αφού ο ν. 2239/1994 δεν έκανε συγκεκριμένη αναφορά στο θέμα αυτό.

Κατά τα λοιπά, ο νόμος παραμένει ως έχει σήμερα.

### **Άρθρο 26**

#### **Εταιρίες**

Η ως άνω διάταξη καθορίζει την τύχη του σήματος σε περίπτωση λύσεως του νομικού προσώπου του δικαιούχου και επαναλαμβάνει το λεκτικό της ισχύουσας ρύθμισης.

### **Άρθρο 27**

#### **Κατάσχεση, εκποίηση και πώληση**

Όπως προαναφέρθηκε (βλ. άρθρο 25 ανωτέρω), το σήμα είναι περιουσιακό στοιχείο ανεξάρτητο από την επιχείρηση και άρα ως τέτοιο μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης και να εκποιηθεί στο πλαίσιο αυτής. Το εν λόγω άρθρο περιλαμβάνει τον τρόπο άσκησης του δικαιώματος αυτού από τρίτο, στον οποίο είναι οφειλέτης ο δικαιούχος του σήματος και κινείται στο πλαίσιο του ισχύοντος δικαίου. Περιέχει, όμως, μια σημαντική διαφοροποίηση:

καταργεί τη διάταξη που προβλέπει ότι όταν το σήμα αποτελείται από το όνομα του δικαιούχου δεν χωρεί κατάσχεση, ούτε εκποίηση εν πτωχεύσει. Η τροποποίηση αυτή ακολουθεί την αντίληψη ότι το σήμα είναι ένα εμπορικά εκμεταλλεύσιμο αγαθό που ανήκει στο δικαιούχο και άρα εφόσον αυτός έχει όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτό, θα πρέπει να υποστεί και τις αρνητικές συνέπειες, έστω και αν το σήμα του ταυτίζεται με το όνομά του ή το επώνυμό του.

### **Άρθρο 28** **Συλλογικά σήματα**

Το εν λόγω άρθρο καταπιάνεται με τις διαδικασίες που αφορούν στο συλλογικό σήμα και παραμένει ως έχει βάσει του ισχύοντος δικαίου.

## **Κεφάλαιο Ε΄**

### **Άρθρο 29**

Η συγκεκριμένη διάταξη που ρυθμίζει την άσκηση αγωγής για παράλειψη ή αποζημίωση παραμένει ως έχει αναφορικά με τις αρμοδιότητες των δικαστηρίων και την παραγραφή της αξίωσης, εισάγει, όμως, ορισμένες πολύ σημαντικές διαφοροποιήσεις από το ισχύον δίκαιο. Πιο ειδικά:

α) Απαλείφεται (παρ. 1) από τη νέα ρύθμιση η αναγραφή των ειδικών περιπτώσεων προσβολής του σήματος, ήτοι η παραποίηση και η απομίμηση και αναφέρεται απλώς η χρησιμοποίηση από τρίτον αλλότριου σήματος που προκαλεί σύγχυση και παραπλάνηση. Η επιλογή αυτή του νομοθέτη είναι ορθή, διότι με τον τρόπο αυτό καθορίζει και ρητώς τους βασικούς κινδύνους που δύναται να προκαλέσει η χωρίς άδεια χρήση του σήματος, δηλαδή η σύγχυση και η παραπλάνηση των τρι-

των (καταναλωτών ή άλλων επιχειρήσεων) και δύναμι των οποίων είναι σε θέση το δικαστήριο να αποφανθεί επί της παράλειψης της περαιτέρω χρήσης ή/και της αποζημίωσης του δικαιούχου. Εφόσον δεν πληρούνται οι ως άνω όροι, τότε η χρήση από τρίτον δεν προξενεί κάποιον κίνδυνο και άρα δεν επιφέρει βλάβη και στο σηματούχο, ο οποίος άρα δεν δύναται να ζητήσει τη δικαστική προστασία. Επιπροσθέτως, το δικαίωμα της άσκησης αγωγής παράλειψης ή/και αποζημίωσης, όπως ήταν αναμενόμενο, παρέχεται και έναντι του δικαιούχου μεταγενέστερου σήματος που δόθηκε κατά παράβαση των αρνητικών προϋποθέσεων του άρθρου 4 παρ. 1.

- β) Προστίθεται (παρ. 2) νέα διάταξη που καθορίζει την περίπτωση υπαίτιας προσβολής του σήματος. Δυνάμει της παραγράφου 2, λοιπόν, ο δικαιούχος δύναται να ασκήσει ένα εκ των παρεχόμενων από το νόμο δικαιωμάτων:
- είτε να απαιτήσει την αποκατάσταση της ζημίας,
  - είτε την απόδοση της ωφέλειας από την αθέμιτη εκμετάλλευση του δικαιώματος αυτού,
  - είτε την πληρωμή ποσού ανάλογου προς το τίμημα άδειας χρήσης του σήματος.

Επιπλέον, μπορεί, σωρευτικώς με ένα από τα ανωτέρω αιτήματα να ζητήσει και την αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης. Η νέα αυτή ρύθμιση κρίνεται ως θετική, διότι καθορίζει ρητώς τις προβλεπόμενες αξιώσεις του δικαιούχου σε περίπτωση υπαίτιας προσβολής των δικαιωμάτων του.

### **Άρθρο 30** **Ασφαλιστικά μέτρα**

Το εν λόγω άρθρο προβλέπει τα ζητήματα που αφορούν στην άσκηση ασφαλιστικών μέτρων από το δικαιούχο και παραμένει ως ισχύει στο ν. 2239/1994.

### **Άρθρο 31** **Ποινικές διατάξεις**

Το Σχ/Ν υιοθετεί πλήρως τις προβλέψεις του ισχύοντος ν. 2239/1994 αναφορικά στην ποινική προστασία των σημάτων, επικαιροποιώντας την προβλεπόμενη χρηματική ποινή σε τουλάχιστον 3.000 ΕΥΡΩ.

### **Άρθρα 32, 33 & 34**

Τα εν λόγω άρθρα προβλέπουν τον τρόπο άσκησης της ποινικής δίωξης είτε αυτεπαγγέλτως, είτε κατ' έγκληση, τον τρόπο δημοσίευσης των ποινικών αποφάσεων, καθώς και τον τρόπο αφαίρεσης κατασχεθέντων σημάτων και καταστροφής προϊόντων και παραμένουν ως έχουν στον ισχύοντα ν. 2239/1994.

### **Άρθρο 35** **Επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση**

Μια από τις σημαντικότερες τροποποιήσεις που εισάγει το παρόν Σχ/Ν είναι αυτή που αφορά στην επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση. Βάσει του λεκτικού της εν λόγω διάταξης, η εφαρμογή της είναι διευρυμένη καθ' ότι αφορά κάθε διάδικο, δικαιούχο ή καταθέτη ενώπιον της Δ.Ε.Σ. ή της Υπηρεσίας που δεν τήρησε μια προθεσμία εξαιτίας ανωτέρα βίας ή τυχερού γεγονότος. Ο νομοθέτης χρησιμοποιεί τη λέξη «ιδίως» για να υποδείξει ενδεικτικώς και όχι περιοριστικώς την εφαρμογή της εν λόγω ρύθμισης στις περιπτώσεις της ανανέωσης και της αίτησης διαγραφής, ενώ,

όπως είναι λογικό και αναμενόμενο, αναφέρει ρητώς ότι η διάταξη αυτή δεν χωρεί εφαρμογής στις περιπτώσεις άσκησης τριτανακοπής, παρέμβασης καθώς και ένδικων μέσων (διότι σε διαφορετική περίπτωση θα κατέλυε πλήρως τις διαδικασίες προς έκδοση της διοικητικής πράξης της κατάθεσης του σήματος). Αρμόδια για να κρίνει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση είναι η Δ.Ε.Σ. κατόπιν αιτήματος.

Ο σκοπός της νέας αυτής διάταξης είναι να προστατευθούν οι φέροντες (ή οι επικαλούμενοι ότι φέρουν) δικαιώματα επί του σήματος, οι οποίοι λόγω περιστατικών που συνιστούν ανωτέρα βία ή τυχηρά δεν μπόρεσαν να ασκήσουν τα δικαιώματα αυτά. Το δικαίωμα της επαναφοράς στην προτέρα κατάσταση είναι μια ρύθμιση ιδιαιτέρως ευνοϊκή για όσους έχουν (ή μπορούν να υποστηρίξουν ότι έχουν) δικαίωμα πάνω σε ένα σήμα και φαίνεται να απορρέει αφ' ενός από τη σπουδαιότητα της αρχής της χρονικής προτεραιότητας για το δίκαιο των σημάτων και αφ' ετέρου από τη μεγάλη εμπορική αξία που έχουν τα σήματα για όσους έχουν δικαιώματα επ' αυτών και έχουν (θεωρητικά) επενδύσει χρήματα και κόπο για να τα προβάλλουν προς το κοινό.

Θα πρέπει, όμως, να ληφθεί μέριμνα και για την προστασία του καλόπιστου τρίτου που έχει καταθέσει αίτηση (και άρα δεν έχει αποκτήσει ακόμη δικαίωμα, αλλά, κατά την επικρατέστερη άποψη, δικαίωμα προσδοκίας) για την καταχώρηση σήματος.

### **Άρθρο 36** **Αρμοδιότητα της Δ.Ε.Σ. και των τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων**

Βάσει του συγκεκριμένου άρθρου δίνεται αποκλειστικά η αρμοδιότητα στη διοίκηση

να λαμβάνει αποφάσεις για θέματα που αφορούν στη γένεση και στην απόσβεση των δικαιωμάτων επί του σήματος, καθώς και για τα δικαιώματα και τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κάθε δε απόφαση κατά των οποίων δεν χωρεί προσφυγή είναι υποχρεωτική για τα Πολιτικά Δικαστήρια. Η εν λόγω διάταξη διατηρεί το πνεύμα της ισχύουσας ρύθμισης του ν. 2239/1994. Ορθά, όμως, επιλέγει να διατυπώσει με θετικό τρόπο τις αρμοδιότητες της Δ.Ε.Σ. και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και την υπεροχή τους έναντι των πολιτικών για τα ζητήματα που απορρέουν από τον παρόντα νόμο.

## Κεφάλαιο Στ'

### Ειδικές μεταβατικές και τελικές διατάξεις

#### Άρθρο 37

##### Αλλοδαπά σήματα

Η ως άνω διάταξη καθορίζει τα ζητήματα που αφορούν στα σήματα αλλοδαπών (ήτοι Ελλήνων ή αλλοδαπών που έχουν εκτός Ελλάδος την επαγγελματική τους εγκατάσταση) και παραμένει ως έχει στον ισχύοντα ν. 2239/1994.

#### Άρθρο 38

Το άρθρο αυτό προβλέπει τη δημοσίευση των σημάτων που καταχωρούνται στο Δ.Ε.Β.Ι. και παραμένει ως έχει στον παρόντα ν. 2239/1994.

#### Άρθρο 39

Στο εν λόγω άρθρο καθορίζονται οι εισπράξεις υπέρ του Δημοσίου για τα σήματα, τα οποία παραμένουν ως έχουν μέχρι σήμερα.

#### Άρθρο 40

##### Ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών

Οι κλάσεις διαμορφώνονται δυνάμει της διεθνούς ταξινόμησης προϊόντων και υπηρεσιών της Συμφωνίας της Νίκαιας.

#### Άρθρο 41

Καθιερώνεται για πρώτη φορά η δυνατότητα κατάθεσης και ηχητικών σημάτων, η δε διαδικασία θα διαμορφωθεί κατόπιν απόφασης του Υπουργού Ανάπτυξης.

#### Άρθρο 42

##### Μεταβατικές διατάξεις

Η συγκεκριμένη ρύθμιση περιλαμβάνει τις απαραίτητες μεταβατικές διατάξεις.

### Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

*Νικόλαος Αναλυτής*

Στην Ολομέλεια της 17ης Απριλίου 2006 παρέστησαν τα κάτωθι Μέλη  
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής:

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ**

Αναλυτής Νικόλαος

**ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ**

Κεφάλας Χαράλαμπος  
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Πολίτης Δημήτρης  
Γ.Σ.Ε.Ε.

Λιόλιος Νικόλαος  
Μέλος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

**Α' ΟΜΑΔΑ**

Αντζινάς Νικόλαος  
Εκπρόσωπος Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Ντουντούμης Γεώργιος  
Εκπρόσωπος Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.  
σε αναπλήρωση του  
Ασημακόπουλου Δημητρίου  
Πρόεδρου Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Ζούλοβιτς Μαργαρίτα  
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε

Κουτσιβίτου Αναστασία  
Εκπρόσωπος Σ.Ε.Β.

Μητρογιαννοπούλου Δήμητρα  
Εκπρόσωπος Σ.Ε.Β.

Σκορίνης Νικόλαος  
Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Στεφάνου Ιωάννης  
Εκπρόσωπος Σ.Ε.Β.

Τσατήρης Γεώργιος  
Ένωση Ελληνικών Τραπεζών

**Β' ΟΜΑΔΑ**

Αυγητίδης Ελευθέριος  
Γ.Σ.Ε.Ε.

Βουλγαράκης Δημήτριος  
Γ.Σ.Ε.Ε.

Κουτσιμπογιώργος Γεώργιος  
Γ.Σ.Ε.Ε.

Κωνσταντινίδης Ιωάννης  
Γ.Σ.Ε.Ε.

Λαιμός Στέφανος  
Γ.Σ.Ε.Ε.

Παππάς Δημήτριος  
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.  
σε αναπλήρωση του  
Ξενάκη Βασιλείου  
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Παπαντωνίου Κωνσταντίνος  
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Πεπόνης Εμμανουήλ  
Γ.Σ.Ε.Ε.

Πλευράκης Μιχάλης  
Γ.Σ.Ε.Ε.

Μπάρλος Αλέξανδρος  
Γ.Σ.Ε.Ε.  
σε αναπλήρωση του  
Πολυζωγόπουλου Χρήστου  
Πρόεδρου Γ.Σ.Ε.Ε.

Τούσης Αθανάσιος  
Γ.Σ.Ε.Ε.

**Γ' ΟΜΑΔΑ**

Βουμβουλάκης Μιχαήλ  
Μέλος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

Γωνιωτάκης Γεώργιος  
Πρόεδρος Δ.Σ. ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.

Καφύρας Χαράλαμπος  
Μέλος Γ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.  
σε αναπλήρωση του  
Καραμίχα Τζανέτου  
Πρόεδρου Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

Κουκουλάκης Ζαχαρίας  
Μέλος Δ.Σ. ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.

Λίτσος Φώτης  
Μέλος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

Καραγκιοζόπουλος Αχιλλέας  
Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

Τσεμπερλίδης Νικόλαος  
Πρόεδρος Δ.Σ. ΚΕ.Π.ΚΑ.

**ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**

Γρηγόριος Παπανίκος



## **ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ & ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.**

Για κάθε πληροφορία σχετικά με το έργο και τη λειτουργία της Ο.Κ.Ε. είναι στη διάθεσή σας το Τμήμα Δημοσίων & Διεθνών Σχέσεων της Επιτροπής, υπό τη διεύθυνση της Δρος Μάρθας Θεοδώρου.

Τηλ.: (210) 9249510-2, Fax: (210) 9249514, e-mail: [iproke@otenet.gr](mailto:iproke@otenet.gr)